

୪୭ ସୂଜନ ଆଳାପ • ସୂଜନ ଆଳାପ • ସୂଜନ ଆଳାପ • ସୂଜନ ଆଳାପ

କବିତାକୁ ପୁରସ୍କାର ମିଳୁ କିନ୍ତୁ ପୁରସ୍କାର ପାଇଁ କବିତା ଧାଡ଼ିଟିଏ ବି ଲେଖା ନଯାଉ: ସୁଚିତ୍ରା ପାଣିଗ୍ରାହୀ

ସୁଚିତ୍ରା ପାଣିଗ୍ରାହୀ ଓଡ଼ିଆ କବିତା ଜଗତରେ ଗୋଟେ ଶ୍ରଦ୍ଧାଶୀଳ ଉଚ୍ଚାରଣ । ସେ କେବଳ କବିତା ଲେଖନ୍ତି ନାହିଁ, ଶିଶୁ ସାହିତ୍ୟ, ଫିଚର ଓ ଅନୁବାଦ ଲେଖି ସେ ପ୍ରତିପାଦିତ କରିସାରିଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ପାରଦର୍ଶିତା । ସବୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ସେ କବିତା ଜଗତର ଜଣେ ନିଷ୍ଠାପର ବିନ୍ଦାଣୀ । ତାଙ୍କ କବିତାରେ କାବ୍ୟିକ ଚେତନା ସହ ବିଦଗ୍ଧ ଅନୁରାଗ ହୁଏ ଦୃଶ୍ୟମାନ । ଜୀବନର ନିର୍ମଳ ବାସ୍ତବତା ଓ ଗଭୀର ଜୀବନ ଦର୍ଶନ ତାଙ୍କ କବିତାର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ । ଏଥର ତାଙ୍କ ସହ ଏଥରର ଆଳାପ...

ପାଖେ ପାଖେ ରହି ଲେଖିବାର ପ୍ରେରଣା ନିଶ୍ଚୟ ମୁଁ ପାଇଛି । କିନ୍ତୁ ମୋ କବିତାର ଆଦ୍ୟଗୁରୁ ତ ମୋ ବୋଉ, ଯାହା ସହ ମୁଁ ଗାତରେ ଗାତରେ କଥା ହେଉଥିଲି, ଯିଏ ତା' ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଵରରେ ବହୁତ ପୁରୁଣା ପଢ଼ାବହିର ଗୀତକୁ ଗାଇ ମୋତେ ଓ ମୋ ଭାଇଭଉଣୀମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଉଥିଲା । ଆଉ ଏବେ ମୋର ସାରା ପରିବାର ମୋ ପ୍ରେରଣା ।

ପ୍ରସ୍ତୁତି : ସୈରିନ୍ଦ୍ରୀ ସାହୁ

କେମିତି ହୋଇଥିଲା ଆପଣଙ୍କ ସୃଜନର ଆଦ୍ୟସ୍ଵରଣ ?
■ ସେତେବେଳେ ସ୍ଵପ୍ନ ମନେ ନାହିଁ । ତେବେ ଭାବୁଛି ଗାତରେ ଗାତରେ ସାଙ୍ଗସାଥୀମାନଙ୍କୁ ମନକଥା ଜଣାଇ ଛୋଟବେଳେ ଚିଠି ଲେଖୁଥିଲି । ତେଣୁ ଭାବୁଛି, ବୋଧହୁଏ ଏଇ ସବୁ ଗୀତିମୟ ଶବ୍ଦଧାରା ଭିତରେ କେତେବେଳେ ମୁଁ କବିତାର ବିରାଟ ପରିଧି ଭିତରକୁ ପଶି ଆସିଥିଲି । କାରଣ ସ୍ଵପ୍ନ/ସ୍ଵପ୍ନରେ ପଢ଼ିଲା ବେଳକୁ ମୁଁ ଆଖପାଖରେ ଯାହା ଦେଖୁଥିଲି ସାତ ପାହାନ୍ତରେ ପାଉଥିବା ଅନାଦନା କାଗଜ ଉପରେ ସେସବୁ ଉପରେ କିଛି ଲେଖିଯାଉଥିଲି । ଅନେକ ପରେ ଜାଣିଲି- ସେ ସବୁ ଥିଲା ମୋ କବିତାର ଆଦ୍ୟସ୍ଵରଣ ।
■ ଆପଣଙ୍କ ସାରସ୍ଵତ ପ୍ରେରଣା କିଏ ? ସାହିତ୍ୟର ଆଦ୍ୟଗୁରୁ ଭାବେ ଆପଣ କାହାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବେ ?
■ ମୋ ବାପା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ମୋର ସାରସ୍ଵତ ପ୍ରେରଣା । ତାଙ୍କ ପରି ଜ୍ଞାନୀ ଗୁଣା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସାମ୍ବିଧ୍ୟରେ କଟିଛି ମୋର ତମାମ ପିଲାବେଳ । ଆଜି ଆଜି ବହି ଭିତରୁ ତାଙ୍କର ପ୍ରଜ୍ଞାଦୀପ୍ତ ଆଖି ଦୂରୁଛି ଏବେ ବି ମୋତେ ଆନମନା କରେ, ଯଦିଓ ସେ ବିଦ୍ୟଗତ । ଜଣେ ପ୍ରଖ୍ୟାତ ସାହିତ୍ୟିକ ଓ ନିରବ ସାଧକଙ୍କ

କେମିତି ଥିଲା ସାହିତ୍ୟ ଜଗତରେ ପ୍ରଥମ ପ୍ରବେଶର ଅନୁଭୂତି ? ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ଆପଣଙ୍କର କେତୋଟି ପୁସ୍ତକ ପ୍ରକାଶିତ ? ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ କେଉଁଟି ଆପଣଙ୍କର ପ୍ରିୟ ଓ କହିବି ?
■ ଆଜିକାଲି ପରି ସେତେବେଳେ ଏତେ ପତ୍ରପତ୍ରିକା ନଥିଲା । ତେବେ କଲେଜ ମୁଖପତ୍ରରେ କବିତା ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା ନିୟମିତ ଭାବେ । କିନ୍ତୁ ୧୯୮୨/୮୩ ବେଳକୁ ଗୋକର୍ଣ୍ଣିକା, ସୁଚରିତା ଭଳି ପତ୍ରିକାରେ କବିତା ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ମୋର ମନେ ପଡ଼ୁଛି । ଲୁଚେଇ ଲୁଚେଇ କବିତା ଲେଖା, କାହା ଆଖିରେ ପଡ଼ିଲେ ଲାଜ ଲାଜ ଭାବ ଏସବୁ ସେଇ ବେଳର କଥା । କ୍ରମଶଃ ସମୟ ବଦଳିଛି । କବିତା ଲେଖିଲେ ଖରାପ ହେଇଯିବାର ଭୟ କମିଛି । ତେଣୁ ଏବେ ଆଉ ପଛକୁ ଫେରି ଅବକି ଯିବାର ଭୟ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ମୋର ନଅଟି କବିତା ସଂକଳନ, ଦୁଇଟି ଅନୁଦିତ କବିତା ସଂକଳନ, ପାଠକ ଶିଶୁ ଗଳ୍ପ/କବିତା ଫିଚର ପୁସ୍ତକ ପ୍ରକାଶ ପାଇସାରିଛି । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ମୁଖପତ୍ରର ସଂପାଦନା ଓ ଜଗନ୍ନାଥ ଦାଶ ଗ୍ରନ୍ଥାବଳୀ ପରି ଏକ

■ ଅସ୍ତରେ ସୁଚିତ୍ରା ପାଣିଗ୍ରାହୀ ...
କବିତା...
୧- ଛାଇର ଛବି
୨- ହାତମୁଠାର ଛବି
୩- ଚନ୍ଦନବନର ଛାଇ
୪- ଏତେ ଅଭିମାନ ଭଲ ନୁହେଁ
୫- ମନ ମୁହଁନା
୬- ଖୋଲୁଛି
୭- ଛଳପୁରୁଷ
୮- ଚିରକାଳକୁ
୯- କଥାଅଛି ଅନୁବାଦ...
୧- ନୂଆ ଇଲାକାରେ
୨- ଦୁଃଖକୁରେ ପ୍ରସ୍ଵା
ଏତଦ୍ ବ୍ୟତୀତ ପାଠକ ଶିଶୁ ଗଳ୍ପ/କବିତା ଓ ଫିଚର ପୁସ୍ତକ ଆଦି ୧୭ଟି ସଂକଳନ ପ୍ରକାଶିତ

ସ୍ଵାମୀ ପବିତ୍ର ପାଣିଗ୍ରାହୀଙ୍କ ସହ କବି ସୁଚିତ୍ରା...

ପୁସ୍ତକ ଉନ୍ମୋଚନ ସଭାରେ କବି ସୁଚିତ୍ରା...

ବିଭବ ଥିଲା । ଯେଉଁମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଯେତିକି ଅଗ୍ରଗତି କରିବା କଥା ସେତିକି କରୁନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏହା କେବଳ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସ୍ତରର ନୁହେଁ ସାମୂହିକ ଉଦ୍ୟମର ଆବଶ୍ୟକତା ରଖେ । ଆମ ଭିତରୁ କେତେଜଣ ଓଡ଼ିଆରେ ଚିଠିପତ୍ର ଲେଖିବା ବା ଓଡ଼ିଆ ରଚନାବଳୀ ପାଠ କରିବାକୁ ଉଚିତ୍

ଯେମିତି ଭୀମ ଭୋରଙ୍କ 'ପ୍ରାଣୀକ ଆରତ... ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ 'ମିଶୁ ମୋର ଦେହ ଅଥବା ଗୋଦାବରୀଶଙ୍କର 'ଉଠ କଳାକ... ଏସବୁ ପଢ଼ିଲାବେଳେ ବା ଶୁଣିଲାବେଳେ ମନ ନିଶ୍ଚୟ ଥରେ ଆନ୍ଦୋଳିତ ହୁଏ । ତେଣୁ ଚିକିତ୍ସା ଚିକିତ୍ସା ହେଉ ପଛେ ମନକୁ ଛୁଇଁଯାଏ କବିତା । ନିଜେ ମୁଁ କଣେ କବି- ମୁଁ କବିତାରେ କିଛି ବଦଳିବାର ସଂକଳେତ ଦେଖେ ନାହିଁ । ବରଂ ସମୟର ଧାରାରେ କବିତାର ସ୍ଵର ଯେ ବଦଳିଯାଏ ସେ କଥା ଅନୁଭବ କରେ । ଅବଶ୍ୟ ଏହା ମୋର ଏକାନ୍ତ ନିଜସ୍ଵ ମତ ।
■ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ଭବିଷ୍ୟତକୁ ନେଇ ଆପଣ କେତେ ଆଶାବାଦୀ ? କଣ କଲେ ସାହିତ୍ୟ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିବ ?
■ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ଅତୀତ ପରି ଭବିଷ୍ୟତ ମଧ୍ୟ ଗରିମାମୟ । ଏ ବାବଦରେ ମୁଁ ବେଶ ଆଶାବାଦୀ । କାରଣ ସାହିତ୍ୟ ଏବେ ଆଉ ଦରବାରୀ ହୋଇ ରହିନାହିଁ । ଅତି ସାଧାରଣ ମଣିଷ ଦୁଃଖର ଭାଷା ବି ଆଜି ସାହିତ୍ୟ ବୋଲାଉଲାଣି । ତା' ନେହିଥିଲେ କବି ହଳଧର ନାଗଙ୍କୁ ଆମେ ପଢ଼ୁନା ମଣିତ ହେବାର ଶୁଣିନଥାନ୍ତୁ । ସାହିତ୍ୟ ଏବେ ଗାଁ ମାଟିର ଖରଖୁଆ ମଣିଷ ଦୁଃଖର ଭାଷାରେ ନିଜର ଆପ୍ତାନ ଜମେଇ ସାରିଲାଣି । ଅନେକ ଆଗରୁ ଗୋପାଳୀୟ ମହାନ୍ତି ଶୁକ୍ରକାନିକୁ ନେଇ ଆସିଥିଲେ ଆମ ଗହଣକୁ । ଆଜି ତ ସହର, ବଜାର, ଗାଁ ଦାଣ୍ଡରେ ଗପ ଚିଆରି ହେଉଛି ଏବଂ ତାହା ହିଁ ସହଜ ସାହିତ୍ୟର ନୂତନ ଧାରାଟିଏ ହୋଇପାରିଛି । ଏଣୁ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ଆଗାମୀ ଦିନରେ ବିଶ୍ଵ ପ୍ରେକ୍ଷାପତ୍ରରେ ନିଜକୁ ବେଶ ଗୌରବମୟ ରୂପ ଦେଇପାରିବ ଏ ବିଶ୍ଵାସ ମୋର ଅଛି ।
■ କବି ଜୀବନରେ ପୁରସ୍କାରର ଗୁରୁତ୍ଵ କେତେ ? କବିତା

ନିଜ ପରିବାର ସହିତ କବି ସୁଚିତ୍ରା ପାଣିଗ୍ରାହୀ...

ପ୍ରିୟ ମଣିଷମାନଙ୍କ ସହ କବି ସୁଚିତ୍ରା...

